

for hver Tur til Parkston, som medtager mere end 60 Timer — alt for saa vidt Narfagen til Forsinkelsen kan regnes Dampskibsselskabet til Last."

Det vil ses, at disse Udtryk ere saadanne, at det i overordentlig mange Tilfælde kan lykkes Selskabet mere eller mindre fyldestgørende at godtgøre, at det kan slippe for at betale disse kontraktmæssige Beløb, og det er klart, at Ministeren ikke har fundet Anledning til at gøre noget Skridt over for Selskabet i de Tilfælde, der have foreligget i Vinter. Naar vi drage Sagen frem her, er det ikke, fordi vi tro at kunne øve noget Pres i de foreliggende Tilfælde, men vi ville henstille til de paagældende, at de, naar lignende Tilfælde indtræde, og de blive afviste af Selskabet, efter deres Mening uberettiget, henvende sig til Ministeriet for at saa Sagen underøgt, paa hvilken Maaade de formentlig lettere vil kunne komme til deres Ret, end naar de staa isolerede over for Selskabet. Det forekommer Udvalget, at Ministeriet har en bestemt Pligt til at paase, at Dampskibsselskabet virkelig overholder sine Forpligtelser, og ogsaa til at være de eventuelle Skadelidte behjælpelig med at saa konstatere, hvorvidt det maa være Dampskibsselskabet tilregneligt, at Forsinkelsen er fremkommen. For øvrigt har jeg den Opfattelse, at der i det hele taget foreligger den Wislighed her, at de Skibe, som udføre denne Rute, næppe ere i saa høj Grad i Stand til at udføre Turen uden Forsinkelser, som det maa fordres efter den betydelige Subvention, Staten yder til Selskabet.

Det næste Forslag, jeg skal omtale, er Betænkningens Nr. 39. Den høstarede Kultusminister har her foreslaaet en Ekstra-bevilling paa 8,852 Kr. 5 Ore for at dække det Understud, der gennem flere Aar er fremkommet paa Kontoen „Ministerielle og Kontorudgifter“. Der har her hvert Aar været Understud, dette er stadig vokset, og man har saa overført det fra det foregaaende Aar til det følgende, overført det forrige Aars Understud til det følgende Aars Regnskab, stadig i Haab om, at man kunde indvinde det paa Kontoens Beløb i Aarens Løb. Dette Haab er stadig stuffet, saaledes at Understudet bestandig er vokset. Nu ønsker man at saa det dækket en Gang for alle. Vi se ikke rettere i Udvalget, end at her foreligger en Overskridelse af en given Bevilling, opsummeret gennem en Række af Aar, og at man formentlig vilde sanktionere denne Overskridelse ved at give denne Bevilling uden at have nogen Garanti for, at en saadan Overskridelse ikke vil finde Sted i Fremtiden. Ved Forslagets Nr. 41 er Ud-

valgets Stilling den samme. De 1,690 Kr. ere gaaede med til saadanne Understøttelser, som Kultusministeriet selvfølgelig har fundet betimelige og rigtige, men som det dog efter vor Mening ikke burde have afholdt, fordi der ikke var Penge dertil. Derved er der opsamlet et saadant Understud, hvis Dækning Udvalget af de Grunde, jeg før nævnte, ikke kan tiltræde. Under Nr. 46 er der et Forslag, som staa i Forbindelse med senere Forslag under Nr. 60 og 61. Det er en lille Bevilling, der skulde fremtræde som en Art Supplement til Lønningerne til det kongelige Bibliotek og Universitetsbiblioteket. Begæringen motiveres dermed, at det egentlig kun er ved en Fejltagelse, at Loven ikke kom til at gælde fra 1ste April i det Aar, den var givet. Dette var Meningen, men der stod intet bestemt derom i Loven, og saaledes er den traadt i Kraft efter den sædvanlig gældende Frist: ved Offentliggørelsen i Lovtidenden. Det lille Tab, der er fremkommet derved, foreslaaes nu dækket her. S og for sig kunde Udvalget ikke lægge meget stor Vægt paa dette Beløb, men har dog med Undtagelse af et enkelt Medlem for Princippets Skyld modsat sig det, idet man maa holde paa, at en sliq Unøjagtighed i en given Lov, hvem den saa end kan tilregnes, kan man ikke inkludere sig paa at rette ved en efterfølgende Bevilling. Det vilde være et Lapperi paa Lovene, som kunde føre overordentlig vidt. Vi indrømme, at det enkelte Tilfælde her er meget beskedent, men i Princippet vil det have sine Farer.

Det næste Punkt er Nr. 51. De ville se af Skrivelsen her, hvad det drejer sig om. Det er en Rejse til Undersøgelse af Seminarieforhold, særlig angaaende Fællesseminarier for Mænd og Kvinder, som er foretaget af Professor Roman, Dr. Drif, Kandidat Huus og Seminarieforsøger Winther. Udvalget nægter ikke, at der ved denne Rejse kan være fremkommet nyttige Oplysninger, men i Henhold til en Bemærkning, Udvalget gjorde forrige Aar, mener man, at det er blevet alt for almindeligt, særlig inden for Kultusministeriet, at oprette Kommissioner eller at anvende betydelige Beløb til Undersøgelser, som Ministeriet finder heldige, men som det ikke har underkastet Lovgivningsmagtens Skøn. Det er en Form for Selvbevilling, som man allerede i Fjor fra Finansudvalgets Side fandt Anledning til at protestere imod. Jeg vil ikke sige, at der ikke kan være andre Punkter paa den paagældende Konto, hvor der maatte være Anledning til at gøre en lignende Bemærkning, men man er bleven staaende ved dette som det væsentligste. Man